

Περίληψη Εκδήλωσης

Η Δύση, το Μεταναστευτικό Ρεύμα και το Μέλλον

Του Ανδρέα Ανδριανοπούλου

Γίνονται σημαντικές ανακατατάξεις στην πολιτική καρδιά της Δύσης. Στις ΗΠΑ, Βρετανία και πιθανότατες αλλαγές σε Γαλλία, Ιταλία κα. Άξονες αλλαγής είναι: η ριζική καταδίκη της 'πολιτικής ορθότητας', η φροντίδα της καρδιάς της κοινωνίας δηλ. αστικά και μεσο- αστικά στρώματα και γενικά η ταλαιπωρούμενη μεσαία τάξη, κι όχι οι αυτοαποκαλούμενες 'θυματοποιημένες' μειονότητες κι η αγνόηση των κραυγών των κάθε είδους κοινωνικών ελίτ.

Σημαντικές μεταβολές σε προσανατολισμούς Αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής. Συνεργασία με Ρωσία, ξεκάθαρες κουβέντες με παραδοσιακούς συμμάχους κι αποσαφήνιση θέσεων τελικής αντιπαράθεσης απέναντι στο μαχητικό Ισλάμ.

Με την Ρωσία οι καλές προοπτικές είναι η σιωπηρή αναγνώριση μιας ντε φάκτο προσάρτησης της Κριμαίας, η ανάκληση των οικονομικών κυρώσεων εναντίον της, η συμφωνία για ματαίωση κάθε παραπέρα επέκτασης του NATO και στενότερη συνεργασία στη Συρία και σε ζητήματα Ισλαμικής απειλής. Σε ανταπόδοση η Ρωσία θα σταματήσει την ένταση στο Ντομπάς της Ουκρανίας και θα χαμηλώσει ριζικά τους τόνους στη Βαλτική και γύρω από το Καλίνινγκραντ. Η επιλογή του Στρατηγού Φλιντ για τη θέση του Συμβούλου Εθνικής Ασφάλειας και της ανάθεσης στον Χ. Κίσιγκερ μεσολαβητικών ρόλων (σύμφωνα και με πληροφορίες των Financial Times) επιβεβαιώνει τις εκτιμήσεις αυτές.

Με τους συμμάχους της η Αμερική θα δείξει πως δεν είναι 'αγαθιάρα' (pushover). Πολλές σκληρές τους κουβέντες θα πρέπει να συνοδεύονται και με βαθύτερο μακροβούτι στα πορτοφόλια τους. Δε θα συρθούν οι ΗΠΑ σε μικρούς η μεγάλους πολέμους σε απομακρυσμένα μέρη του κόσμου (αυτό ενδεχόμενα να αφορά και την περιοχή μας) αν δεν διακυβεύονται ζωτικά της συμφέροντα. Τέρμα οι ενστάσεις για αντιπαθή καθεστώτα και οι διεθνείς κρίσεις για ατομικά δικαιώματα. Εξ ίσου και οι διεθνείς αναμίξεις σε ζητήματα μετανάστευσης και ρητορικής για πρόσφυγες, όταν τα ζητήματα αφορούν στην ουσία μετακινήσεις για οικονομικούς λόγους.

Η πολιτική ορθότητα έχει πλέον πλημμυρίσει το ζήτημα της μετανάστευσης. Χώρες όπως η Ελλάδα έχουν αφηθεί στην τύχη τους από όλους, που την ίδια όμως στιγμή εκ του ασφαλούς ασκούν κριτική για καταστάσεις και χειρισμούς. Η επικείμενη αλλαγή στο ζήτημα της αντιμετώπισης του μαχητικού Ισλάμ αναπόφευκτα θα έχει συνέπειες - και σοβαρότατες μάλιστα - στο μεταναστευτικό.

Πιθανότατα ο Δυτικός κόσμος στη μεγάλη του πλειοψηφία θα αρχίσει να βλέπει την κατακλυστική ροή εκατοντάδων χιλιάδων - νεαρών κατά βάση - μουσουλμάνων όχι σαν

ζήτημα ανθρωπισμού, αλλά γι' αυτό που είναι - μια επιθετική κίνηση ενός νεαρού ακόμη και δυναμικά βίαιου θρησκευτικού δόγματος. Το ίδιο το Κοράνι περιέχει 93 στίχους όπου περιγράφει την επεκτατική 'φυγή' (Hijirra) σαν υποχρέωση των μουσουλμάνων σε ανάμνηση της μετακίνησης του Προφήτη από την Μεντίνα πίσω στη Μέκκα. Ένα γεγονός μάλιστα που σηματοδοτεί την εκκίνηση του Ισλαμικού ημερολογίου. Κι αρχίζουν τις βίαιες αναφορές τους το Κοράνι και τα Χαντιντ.

Πολιτικοί ηγέτες στη Δύση που αντιμετωπίζουν την βία του Ισλάμ καθησυχαστικά, πως αυτό δήθεν 'δεν είναι το Ισλάμ', εγκληματούν. Πώς ξέρουν κάτι τέτοιο; Έχουν διαβάσει την Σαρία; Γνωρίζουν τα Χαντιντ (Ισλαμικές παραδόσεις); Το Ισλάμ δεν είναι μια θρησκεία ειρήνης όταν βλέπει ολόκληρο τον μη μουσουλμανικό κόσμο σαν Οίκο του Πολέμου. Σαν αντικείμενο δηλ. μελλοντικής βίαιης κατάκτησης. Είναι μια θρησκεία που στην καθημερινή της εκδοχή δέχεται τους ακρωτηριασμούς, τους αποκεφαλισμούς, την περιφρόνηση και την βία κατά των γυναικών σαν φυσικό ενδεχόμενο. Όταν όλοι σχεδόν οι τρομοκράτες τα τελευταία χρόνια είναι ισλαμιστές, πως μπορούμε να είμαστε καθησυχαστικοί γι' αυτά που όλοι βλέπουμε; Δεν είναι όλοι οι μουσουλμάνοι τρομοκράτες. Εύκολα όμως παρασύρονται από τις διδασκαλίες μουλάδων που μεταφέρουν μηνύματα ενδημικής βίας του Ισλάμ. Μιας θρησκείας που ευαγγελίζεται την καταπίεση (Ισλάμ σημαίνει 'υποταγή') και που είναι και στη θεωρία αλλά και στην πράξη ασύμβατη με την Δημοκρατία. Οι θεωρητικοί της τζιχάντ επιμένουν πως δεν μπορεί να υπάρξει πιστός μουσουλμάνος που να είναι δημοκράτης.

Είναι αλήθεια πως οι πολυθεϊστές Χριστιανοί και Εβραίοι (άνθρωποι του βιβλίου, όπως αποκαλούνται) γίνονται ανεκτοί. Αλλά σαν υποδεέστεροι (Ντιμμισ) υποταγμένοι στην ανωτερότητα των μουσουλμάνων. Οφείλουν να πληρώνουν φόρους σε αυτούς και να ασκούν δικαιώματα που αυτοί τους έχουν παραχωρήσει κι όπως εκείνοι θέλουν. Στα δικαστήρια η φωνή τους δεν έχει την ίδια αξία με των πιστών και μπορούν να έχουν ναούς (δίχως βέβαια καμπάνες) εφ' όσον εκείνοι τους το επιτρέπουν. Όλοι οι άλλοι (πολυθεϊστές, κατά το Κοράνι) έχουν δυο μόνο επιλογές: προσηλυτισμός ή θάνατος. Σε αυτούς υπάγονται και οι άλλες, πλην Σουνιτών, εκδοχές του Ισλάμ δηλ. Σίιτες, Αλεβίτες και - όπως εξ άλλου και οι κομμουνιστές.

Στην Ελλάδα ζούμε ζωντανά το πρόβλημα. Άσχετα αν κάτω από την πίεση της πολιτικής ορθότητας επιδιώκουμε να το κρύψουμε. Το θέμα είναι πως οι μουσουλμάνοι δεν ενσωματώνονται ομαλά σε μια κοινωνία. Βλέπουμε τα αποτελέσματα στο Βέλγιο, τη Γαλλία, την Βρετανία (μεταξύ άλλων, μουσουλμάνος Δήμαρχος στο Λονδίνο) και τελευταία στη Σουηδία και τη Γερμανία. Γιατί να ανοίξουμε νέες πληγές και αλλού; Κανείς από όσους φθάνουν στις ακτές μας -ανεξάρτητα από νομικούς τύπους - δεν είναι πρόσφυγας. Αφού δεν κινδυνεύει άμεσα η ζωή του. Αν κάποιες χώρες το βλέπουν διαφορετικά ως τους παραλάβουν στο έδαφός τους. Πως γίνεται κατά βάση νεαροί να φεύγουν κινδυνεύοντας. Σχεδόν ποτέ οι ηλικιωμένοι - οι άνω των 40 δηλ. Κι ελάχιστες γυναίκες. Και χιλιάδες παιδιά να μετακινούνται ασυνόδευτα ρισκάροντας τη ζωή τους. Πως το επιτρέπουν, στο όνομα του Προφήτη πάντα, οι μανάδες τους;

Γιατί οι μεγάλες ροές εντάθηκαν, μόνο μετρά τα σχετικά κηρύγματα του ηγέτη του Ισλαμικού Κράτους (ΙΚ) Αλ Μπαγκναντί; Γιατί οι 'πρόσφυγες' κινούνται προς την Δύση κι όχι

προς τις εύπορες χώρες της Αραβίας και του Κόλπου; Γιατί διακινδυνεύουν τη ζωή τους στη θάλασσα καταστρέφοντας συνάμα και τα χαρτιά τους και δεν περνούν από τα νόμιμα σημεία εισόδου (η ενδεχόμενα με καθορισμένα πλοία) όπου θα είναι ευκολότατος ο εντοπισμός οικονομικών μεταναστών; Και γιατί εμείς δεν επιλέξαμε ένα (ή και παραπάνω) ουσιαστικά ακατοίκητα νησιά για την εγκατάστασή τους; Που με χρήματα του ΟΗΕ και της Ευρώπης θα μπορούσαν να διαμορφωθούν σε χώρο ικανοποιητικής εγκατάστασης και/η προσωρινής φιλοξενίας; Από τα πράγματα τέτοιες καταστάσεις σαν τις τωρινές δεν είναι δυνατόν να συνεχισθούν. Δεν μπορεί να καταστρέφεται μια χωρά και να διαλύεται ο κοινωνικός της ιστός λόγω γεωπολιτικών αναταράξεων σε άλλες περιοχές η εξ αιτίας της φτώχειας που κάπου αλλού κυριαρχεί. Αν κάποιοι άλλοι αισθάνονται φιλόανθρωποι, παραπάνω από εμάς, δεν έχουν παρά να ανοίξουν τα δικά τους σύνορα και να βάλουν το χέρι βαθιά στην τσέπη.

Μια επικείμενη συναντίληψη Ουάσιγκτον - Μόσχας για την αντιμετώπιση του Ισλάμ θα μεταβάλει οπωσδήποτε τα δεδομένα. Η κατάργηση της διάκρισης κάλων και κακών ισλαμιστών σε Συρία κυρίως και Ιράκ θα ανατρέψει την κατάσταση. Και πιθανότατά θα υιοθετηθεί γενικότερα η Ρωσική 'τακτική Γκρόζνυ' για την αντιμετώπιση του ΙΚ. Για πολλούς η τακτική Γκρόζνυ είναι "απάνθρωπη" με πολλές παράπλευρες απώλειες. Σύμφωνα με παλαιότερα δημοσιεύματα του Δυτικού Τύπου δήθεν ενθαρρύνει την στρατολόγηση νέων τζιχαντιστών. Μετά όμως την εφαρμογή της σε Νταγκεστάν και Τσετσενία, εμφανίστηκε ξανά ισλαμικό πρόβλημα στην περιοχή;

Η συντριβή του ΙΚ σε συνεργασία Δύσης, Ρωσίας και μουσουλμάνων Σιιτών της περιοχής μαζί και με τους Κούρδους μαχητές Πεσμεργκα θα εξαλείψει τις ρίζες της ακατάπαυστης μεταναστευτικής ροής. Και θα αντιμετωπισθούν και οι παράγοντες (Ουαχαμπις, με στήριγμα στη Σαουδική Αραβία, το Κατάρ και περιοχές άλλες του Κόλπου) που αθώα σήμερα κερδίζουν εκατ. από τη Δύση ενώ την ίδια ώρα απεργάζονται την ολική της καταστροφή.

Οι μετακινούμενοι πλέον μουσουλμάνοι προς την Ευρώπη θα υποχρεωθούν να αποδείξουν πως είναι πράγματι πρόσφυγες και θα πρέπει να αναγκασθούν να αποδεχθούν τις κοινωνικές και ηθικές αξίες των χωρών στις οποίες έρχονται καθώς και τον δικό τους νομικό πολιτισμό. Κανείς δεν τους φέρνει δια της βίας. Όπως και κάνεις δεν τους εμποδίζει, αν δεν τους αρέσει, να γυρίσουν πίσω. Πλημμυρίδα παράνομων μετακινήσεων και διαμαρτυρίες στη συνέχεια - όπως και παρατακτικές σχετικές συμπεριφορές - πως 'δεν περνάνε καλά', ανήκουν στον χώρο της ψυχιατρικής - κι όχι της μεταναστευτικής πολιτικής.

Οι γειτονίες μας δεν θα μετατραπούν σε κέντρα ισλαμικής κατήχησης ούτε και θα διοικούνται από την Σαρία. Όποιος διαφωνεί ας αναζητήσει τα αγαθά του Ουαχαμπισμού και τις πρακτικές των Σαλαφιστών στον Αραβικό κόσμο η ακόμα και σε περιοχές της Ασίας. Η Ευρώπη του πολιτισμού, της ανοχής, της ελευθέριας και της ανοιχτής κοινωνίας δεν θα βυθισθεί στο σκοτάδι προς χάριν κάποιων φανατικών και των άμυαλων θυμάτων τους. Η εποχή μας τώρα δείχνει να μπαίνει, στον τομέα αυτό τουλάχιστον, σε εάν κλίμα αισιοδοξίας. Ας κινηθούμε όλοι ώστε να γίνει πραγματικότητα.